

Udskriftsdato: 9. februar 2021

KEN nr 9250 af 15/11/1994 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse O-108-94 om handicappet barn - frit boligvalg - lejebolig - ejerbolig - begrænsning af hjælpen - overskud/underskud ved salg - merudgifter ved forsørgelsen

---

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20310-93

Ankestyrelsens principafgørelse O-108-94 om handicappet barn - frit boligvalg - lejebolig - ejerbolig - begrænsning af hjælpen - overskud/underskud ved salg - merudgifter ved forsørgelsen

Resume:

Formålet med reglerne om boligindretning er, at en familie ikke skal have merudgifter ved et boligskifte, der alene er begrundet med barnets handicap.

Hjælpen kunne derfor ikke på forhånd maksimeres til det beløb, det ville koste at flytte ind i en passende handicapegnet lejebolig.

Til de udgifter, hvortil der kan ydes støtte, henføres salgsomkostningerne ved salg af hidtidig bolig, uanset om der ved salget fremkommer et provenu, eller salget sker med tab.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 48, stk. 1, § 48, stk. 2 og § 59, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets cirkulære nr. 152 af 17. december 1986 om hjælp til boligindretning, omsorgsarbejde og befordring efter bistanndsloven - afsnit I

Socialministeriets vejledning af 3. juli 1987 om hjælp efter bistanndslovens § 48 - pkt. 23

Sagsfremstilling:

En familie med et handicappet barn boede i en ejerbolig, der ikke var kørestolsegnede, og som ikke kunne gøres egnede som handicapbolig.

Kommunen forhåndstilkendegav, at hjælp efter bistanndslovens § 48, stk. 1, til bolighjælp maksimalt kunne ydes med det beløb, som kommunen mente, det ville koste at flytte i en passende handicapegnet lejebolig. Familien måtte selv betale en eventuel merudgift ved at flytte i anden ejerbolig.

Desuden skulle salgsomkostninger ved anskaffelse af ny bolig modregnes i et eventuelt overskud ved salg af hidtidig bolig.

Socialstyrelsen havde vejledende udtalt, at en familie, der skifter bolig alene på grund af et barns handicap, ikke skal have udgifter i forbindelse med boligskiftet.

Ankenævnet fandt, at der hverken i bistanndslovens § 48, stk. 1 eller § 59 er adgang til for en kommune at begrænse valget mellem ejer eller lejebolig ved alene at yde hjælp til indflytning i lejebolig. Ankenævnet fandt samtidig, at der kunne ydes hjælp til salgsomkostninger ved salg af hidtidig bolig, med mindre udgifterne kunne modregnes i et eventuelt overskud ved salg af boligen.

Kommunen anførte, at det ville være betænkeligt ikke på forhånd at maksimere boligstøttebeløbet, da familien ellers ikke kendte rammerne for sine dispositioner. Endvidere ville det være svært efterfølgende at begrunde, hvilke udgifter der var merudgifter ved forsørgelsen, og hvilke der var udtryk for en generel højnelse af familiens boligkvalitet.

I relation til bistandslovens § 59 kunne nævnets afgørelse få den konsekvens, at der ved valg af ny bolig ikke blev taget tilstrække ligt hensyn til det handicappede barns behov, hvilket efterfølgende kunne betyde store og meget kostbare boligændringer.

Sagen blev behandlet i principielt møde til belysning af, om en kommune ved angivelse af støtte efter bistandslovens § 48 på forhånd kan begrænse en families mulighed for at vælge at bo i leje- eller ejerbolig, herunder om hjælpen på forhånd kan maksimeres til de udgifter, der af kommunen skønnes nødvendige ved etablering i en egnet lejebolig. Sagen blev endvidere behandlet med henblik på belysning af, om der kan ydes støtte til salgsomkostninger ved salg af ejerbolig uafhængigt af, om ejendommen sælges med provenu eller tab.

Afgørelse:

Ankestyrelsen lagde til grund, at et boligsifte til en mere handi capvenlig bolig var nødvendig af hensyn til det handicappede barn, og at den nye bolig kunne være en lejebolig eller en ejerbolig efter familiens valg.

Kommunen var ikke berettiget til at begrænse dette valg ved på forhånd at fastsætte støtten til et beløb svarende til flytning til en lejebolig.

Til de udgifter, hvortil der kan ydes støtte, henføres salgsomkostningerne ved salg af hidtidig bolig, uanset om der ved salget fremkommer et provenu, eller salget sker med tab.

Der vil herudover kunne ydes nødvendig hjælp efter bistandslovens § 59, stk. 1, til indretning af boligen.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at flytningen alene var nødvendig af hensyn til det handicappede barn, og at formålet med bistandslovens § 48 og § 59 er, at en familie under de beskrevne forhold ikke skal have merudgifter ved et boligsifte.

Ved den konkrete afvejning af, om en udgift er en nødvendig merudgiftefter bistandslovens § 48, stk. 1-2, eller der er tale om en nødvendig udgift til indretning af boligen efter bistandslovens § 59, stk. 1, må der lægges vægt på, om valget af ny bolig er sket med skyldig hensyntagen til barnets handicap, hvorfor det bør tilstræbes, at købet af ny bolig sker i enighed med kommunen.